

Numai un nebun persistă în greșeala lui

Marturia fostului preot romano-catolic

Thomas Connellan

Cînd aveam 13 ani am fost luat din casa părintească din vestul Irlandei, unde eram fericit, și pus sub oblăduirea unei comunități religioase din localitatea vecină numită Sligo. Părinții mei mă destinaseră preoției. Membrii acelei comunități au depus cele trei legămînte obișnuite de castitate, sărăcie și ascultare. Ei veniseră din Franța și-și vedeau misiunea mai înainte de toate în educarea copiilor săraci. Am petrecut trei ani cu acești călugări. Cînd privesc înapoi în timp pot să spun că a fost un timp fericit.

Pregătire pentru preoție

Am absolvit primii trei ani ai școlii medii într-un institut al diocezei din Athlone, apoi m-am dus la Maynooth într-o școală care se ocupa în special de pregătirea viitorilor preoți. Acolo am fost atît de izolat de lume, de parcă aș fi trăit într-un buncăr subpămîntean. Atmosfera din Maynooth era marcată de un spirit întunecat, de sclavie. Orice gînd independent, orice acțiune autonomă erau frînate, dezaprobatate și denunțate.

În 20 iunie 1880 am devenit preot romano-catolic. Am fost trimis mai întîi într-o parohie din Strokestown, apoi mutat la noul sediu al episcopului meu din Sligo, unde am făcut parte timp de patru ani din personalul parohiei, și în final mi s-a dat o parohie din Rosecommon.

Ca un sclav la galere

Era în 1887, cînd episcopul meu mi-a trasat sarcina de a predica în catedrală, în duminica Paștelui, pe tema „transsubstanțierii“. Ocupația cu această temă a declanșat o mare deprimare și descurajare, precum și multe îndoieli chinuitoare. Mi-am dat seama încă de pe atunci că trebuia să mă separ de Roma, totuși mă aflam într-o dilemă teribilă. Părinții mei mai trăiau; surorile și frații mei, din mijlocul cărora fusesem ales pentru preoție, se uitau la mine ca la o ființă superioară, iar eu aveam mulți prieteni buni, cinstiți, prețioși, a căror apreciere însemna mult pentru mine.

În aceste împrejurări n-am văzut nici o posibilitate să scap și mă simțeam un sclav tot așa de nenorocit ca un vîslaș la galere. Acolo mă găseam deci, îmi făceam datoria și duceam o viață despre care știam că era plină de ipocrizie și minciună. Tînjeam după eliberare și pace, dar considerația pentru dragii mei mă ținea înlănțuit în această galere. Cam cu vreo nouă luni înainte de plecarea mea din Biserica Romano-catolică am fost mutat la Athlone. Prin acest oraș curge cel mai lung rîu din Irlanda, Rîul Shannon. Ceva mai la nord de Athlone se află Lough Ree, un lac romantic. Acolo mă retrăgeam adesea ca să uit de problemele mele. În perioada aceea, starea mea spirituală era destul de critică, de abia mai puteam mîncă și dormi. Singurul lucru care mă mai susținea era speranța unei eliberări apropiate.

„Moarte“ prin înec

În cele din urmă am pus la cale un plan genial. Mă voi plimba pe lac cu o legătură de haine, pe care le voi ascunde pe țarm. Revenit pe lac, îmi voi scoate sutana preoțească

și o voi lăsa în barcă, apoi voi înota la țârm, mă voi îmbrăca cu hainele mele și voi dispărea. Totul a mers așa cum am plănuț. În ziarul Rosecommon Messenger și în alte ziare au apărut anunțuri cu litere mari ale morții mele. Consiliul municipal și poliția și-au exprimat și ele regretul, iar responsabilul diocezei a trimis tatălui meu o scrisoare de condoleanțe. După atîta atenție acordată morții mele nu mai era nici un pericol să mă recunoască cineva.

Dar eu eram de acum un om liber. Am plecat cu trenul la Dublin, unde am putut dormi din nou liniștit după luni de zile. Apoi m-am dus în Anglia și după cîteva ore am apărut în gara londoneză Euston într-o mulțime de cinci milioane de oameni. Nu cunoșteam pe nimeni și nimeni nu mă cunoștea.

După cîteva zile dețineam în cadrul unui ziar săptămînal funcția de șef adjunct al personalului. Acum nu mai aveam decît un *singur* dor: o comuniune adevărată cu Dumnezeu cel viu.

Bunătatea lui Dumnezeu față de mine

Prin grația lui Dumnezeu l-am cunoscut pe W. Webb-Peploe, un umil serv al lui Dumnezeu, prin care am aflat ce este o credință creștină autentică. Am găsit salvare în Domnul Iesus Cristos și am priceput că nu am de ce să-mi fie rușine de mesajul Său. Acum pot să spun cu Paul: „*Căci mie nu mi-e rușine de evanghelia lui Cristos, căci este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea oricui crede: a evreului mai întîi, apoi și a grecului. Căci în ea este revelată dreptitudinea lui Dumnezeu din credință spre credință; după cum este scris: Cel drept va trăi din credință*“ (Romani 1:16-17). „*Deci, după cum prin greșeala unuia singur s-a ajuns la condamnare pentru toți oamenii, tot așa prin fapta dreaptă a unuia singur se ajunge pentru toți oamenii la o îndreptățire care dă viață*“ (Romani 5:18).

Am început să public un ziar numit „Catholicul“, care a găsit o mare audiență. De asemenea, am scris cartea *Hear the Other Side* (Ascultă-i pe ceilalți), precum și cîteva tractate. Fratele meu de sînge Joseph s-a întors și el la Domnul Iesus Cristos. Conducem împreună ore biblice din timpul săptămîinii în baza din Dublin a misiunii noastre cu scopul de a-i atinge pe romano-catolicii pierduți, ca și ei să fie salvați și să treacă de la întuneric la lumină, de sub puterea lui Satan la Dumnezeu.

Nici un om nu este imun la înșelare. Totuși, numai un nebun persistă în greșeala lui.

„*Nebunii nu pot să stea înaintea ochilor Tăi; tu urăști pe toți răufăcătorii*“ (Psalmul 5:5).

Thomas Connellan le-a făcut curînd cunoscut părinților săi adevăratul motiv al dispariției lui și s-a întors mai tîrziu în Athlone ca predica- _umai un nebun persistă în greșeala lui 163 tor al adevăratei evanghelii. În ianuarie 1917 a ajuns acasă la Domnul său, iubit de mulți oameni care au auzit prin el mesajul biblic al salvării. Cîteva informații suplimentare despre el se găsesc în cartea *Why 854 Priests Left the Church of Rome* (De ce au părăsit 854 de preoți Biserica Romano-catolică) de Albert Close.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

De parte de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch